

Anna Šlechtová

Autoevaluace jako nástroj pro podporu a rozvoj skautských oddílů

Filozofická fakulta UK
v Praze

V rámci projektu „Hodnocení kvality“ realizovaného v hnutí Junák – svaz skautů a skautek ČR vzniká autoevaluační dotazník pro hodnocení skautských oddílů. Součástí zavádění tohoto nástroje do hnutí je výzkum, který má za cíl najít odpovědi na následující otázky: 1) Jaká je struktura kvality oddílů v Junáku? 2) Jak je proces hodnocení přínosný pro další rozvoj a zkvalitňování práce oddílů? Na první otázku bude možné odpověď pomoci kvantitativní analýzy provedené na stratifikovaném výběru oddílů, kromě základního statistického zpracování budou data podrobena mnohorozměrným analýzám. Data budou získána přímo z autoevaluačního dotazníku. Z výsledků vyplynou oblasti, na které je třeba se při podpoře oddílů do budoucna zaměřit. K odpovědi na druhou otázku bude využit kvalitativní výzkum, data budou získávána pozorováním samotného hodnocení a následným strukturovaným rozhovorem s otevřenými otázkami, a to přímo po hodnocení a ještě jednou později s půlročním odstupem. Při výběru jednotek je zohledněn věk vůdce, délka vedení tímto vůdcem, typ vedení (jednotlivcem vs. týmem), organizační struktura, velikost oddílu, vztah k novým výchovným nástrojům a jestli se jedná o oddíl velkoměstský, maloměstský či venkovský. Na základě výsledků tohoto výzkumu bude možné autoevaluační dotazník upravit, tak aby lépe odpovídal potřebě hnutí.

Pavčina Nakládalová

Možnosti zjišťování úrovně interkulturních kompetencí

Katedra primární
pedagogiky PdF UP
Olomouc

Interkulturní vzdělávání a multikulturní výchova jsou dnes velice diskutovaným tématem. Ve školách, v politických kruzích, ale i médiích se vedou rozsáhlé debaty o tom, jak, kdy a proč vychovávat multikulturní společnost. Příspěvek prezentuje design výzkumu zamýšlené disertační práce zabývající se konceptem interkulturního vzdělávání v pregraduální přípravě učitelů. Výzkum je zaměřen na učitele primární školy a jejich kompetence k výuce multikulturní výchovy. Díky absenci interakcí s cizinci nemají učitelé vlastní praktickou zkušenost a jsou odkázáni pouze na znalosti získané během studia. Vzhledem k tomu, že první začlenění multikulturní výchovy do vysokoškolské přípravy učitelů, proběhlo až ve školním roce 1993/1994, většina současných učitelů nebyla profesně připravena na multikulturní složení tříd. Nabízí se tedy otázka, zda jsou učitelé

kompetentní k výuce kulturně diverzitní společnosti a k vytváření interkulturních kompetencí u žáků mladšího školního věku. Cílem příspěvku je představit jednu z možností využití smíšené metodologie právě ve výzkumu interkulturních kompetencí učitelů primární školy. Výzkum kombinuje kvalitativní metodu SEIQoL a Q-metodologii, obě užitě v rámci pilotáže, s metodou dotazníku, jehož výstupem budou data kvantitativního charakteru.